

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana, Guzun Ion, Toma Nadejda,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de către avocatul Popescu Marcel în numele succesorului părții vătămate Mazur Claudia și de către avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Vlas Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Vlas Victor xxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.08.2016 – 17.10.2019

instanța de apel: 26.11.2019 – 11.03.2020

instanța de recurs ordinar: 22.06.2020 – 01.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 octombrie 2019, Vlas Victor, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod Penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită lui Vlas Victor a fost suspendată pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Mazur Claudia.

A fost dispusă încasarea din contul lui Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 35 938 (treizeci și cinci mii nouă sute treizeci și opt) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și 20 000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În rest acțiunea civilă depusă de Mazur Claudia, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că:

Vlas Victor, la 17.03.2016, ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe , mun. Chișinău, fiind împreună cu minorii XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. XXXXXXXXXXXX, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. XXXXXXXXXXXX, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora XXXXXXXXXXXX a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. XXXXXXXXXXXX a decedat.

La 27.06.2016 a fost emis raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXXXXXXXXX conform căruia, s-a stabilit că, moartea cet. XXXXXXXXXXXX a survenit la 11.06.2016 în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise manifestate prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care se confirmă prin datele necropsiei adevărate histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural (90 ml evacuat intraoperator) hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care a fost produsă prin acțiune traumatică cu corp contondent dur sau la lovirea de acesta, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Verdeș Liliana prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Vlas Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al părții vătămate să fie admisă integral.

- Avocatul Popescu Ion în interesele succesurului părții vătămate Mazur Claudia prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Vlas Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal și a-i stabili pedeapsa în conformitate cu sancțiunea normei penale.

Admiterea acțiunii civile parțial, să fie încasat de la inculpatul Vlas

Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia prejudiciul material în mărime de 30 000 lei, cauzat în urma infracțiunii comise și a încasa prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

3.1 *În motivarea cerințelor procurorul a invocat următoarele aspecte:*

- recalificarea de către instanța de judecată a acțiunilor inculpatului Vlas Victor de la art.151 alin. (4) Cod Penal la art. 149 alin. (1) Cod Penal este neîntemeiată, urmând a fi anulată;

- acțiunile inculpatului Vlas Victor puteau fi recalificate conform art.149 alin. (1) Cod Penal în cazul în care vătămarea gravă a integrității corporale a victimei ar fi fost cauzată din imprudență;

- în cazul dat, inculpatul Vlas Victor intenționat i-a aplicat părții vătămate Xxxxxxxxxxxx lovituri în regiunea feței în rezultatul cărora acesta a căzut jos și a primit leziuni corporale grave, care au legătură directă cu moartea acestuia;

- în absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a urmat vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cele comise urmează a fi calificate potrivit art. 151 alin. (4) Cod Penal.

3.2. *În motivarea cerințelor sale avocatul Popescu Ion a invocat următoarele aspecte:*

- probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, dau temei de a concluziona că în cazul dat există probe suficiente care stabilesc cu certitudine că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de alin. (4) art. 151 Cod penal;

- prima instanță a pus la baza învinuirii doar declarațiile inculpatului Vlas Victor, care fiind direct cointeresat de a se eschiva de la o pedeapsă legală, a dat declarații nesigure însoțite de presupuneri, la diferite stadii de anchetă și ședințe judiciare fiind diferite;

- prima instanță a dat o apreciere eronată a declarațiilor martorului Kanna Filip, vădit le-a tălmăcit în favoarea inculpatului Vlas Victor, care nu corespund cu înscrierile audio a declarațiilor martorului Kanna Filip;

- martorul Kanna Filip cu lux de amănunte a descris circumstanțele văzute și auzite de el personal. A descris acțiunile atât a decedatului, cât și ale inculpatului (acțiuni - agresive, violente cu intenții de a pricinui suferințe decedatului), cât și a acțiunilor persoanelor ce erau împreună cu inculpatul Vlas Victor;

- prima instanță a analizat superficial declarațiile martorului Kanna Filip, le-a dat o interpretare vădit contradictorie cu cele expuse de martorul vizat, astfel a dat concluzie ilegală în favoarea inculpatului Vlas Victor;

- prima instanță nu a dat nici o importanță momentului, că decedatul era speriat, avea o frică de inculpatul Vlas Victor, cât și de amicii ultimului.

A fugit de la ei (fiindcă era amenințat real), s-a ascuns de a nu fi maltratat. Inculpatul Vlas Victor și amicii lui erau agresivi. Aveau scopul de a-i pricinui decedatului dureri, suferințe, leziuni corporale, de a-l pedepsi. Aceste circumstanțe nu au fost analizate și apreciate obiectiv de către prima instanță;

- prima instanță, atât la judecarea cauzei, cât și în textul sentinței s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate de inculpat, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărarea părții vătămate, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evalua în concret motivele invocate în rechizitoriu și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020 au fost admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Liliana Verdeș și de avocatul Ion Popescu în interesele succesorului părții vătămate Mazur Claudia, casată sentința parțial, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Lui Vlas Victor recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Acțiunea civilă înaintată de Mazur Claudia împotriva lui Vlas Victor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 65938 (șaizeci și cinci mii nouă sute treizeci și opt) lei, a prejudiciului moral în sumă de 100000 (una sută mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei, a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Vlas Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia, suma de 100000 (una sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea civilă privind încasarea sumei de 30000 (treizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu material se respinge ca fiind neîntemeiată. În rest, sentința a fost menținută.

4.1 *Instanța de apel a reținut că:* prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, recalificând acțiunile infracționale ale inculpatului Vlas Victor din prevederile art. 151 alin. (4) Cod Penal în baza art. 149 alin. (1) Cod Penal - lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel a reținut că starea de fapt reținută de către prima instanță este confirmată pe deplin prin probele administrate la materialele

cauzei penale, cărora prima instanță le-a dat aprecierea corespunzătoare în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, și anume: declarațiile inculpatului Vlas Victor, declarațiile succesoriului părții vătămate Mazur Claudia, declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, declarațiile martorului Kanna Filip.

Instanța de apel a reținut că delimitarea dintre infracțiunea de vătămare gravă a sănătății care a provocat decesul victimei și cea de lipsire de viață din imprudență, constă în următoarele: obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal imputate inculpatului Vlas Victor poartă un caracter complex și include: obiectul juridic principal constând în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei și obiectul juridic secundar care este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod Penal îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia din declarațiile inculpatului și declarațiile martorilor, conflictul dintre inculpat și victimă, că sunt întrunite elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal, instanța de apel respingând solicitarea apelanților privind încadrarea acțiunilor inculpatului Vlas Victor în baza art. 151 alin. (4) Cod Penal.

Instanța de apel a reținut că în cazul deferit judecătii, inculpatul Vlas Victor i-a aplicat lui XXXXXXXXXXXX două lovituri în regiunea feței, fără a avea intenția de a-i cauza vătămare gravă a sănătății, ceea ce a constituit o conduită greșită a inculpatului într-o situație periculoasă, având în vedere că victima, din declarațiile martorilor se afla în stare de ebrietate, urmare care totuși s-a produs și care ulterior a degenerat în decesul victimei.

Instanța de apel a respins argumentele apelanților referitor la faptul că acțiunile inculpatului Vlas Victor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal, întrucât în cadrul cercetării judecătorești, din cumulul probelor administrate la dosar sa constatat că acțiunile lui Vlas Victor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal, anume reieșind din faptul că inculpatul Vlas Victor nu a prevăzut că acțiunea sa va avea ca rezultat decesul lui XXXXXXXXXXXX, loviturile aplicate victimei în față au dus doar la accelerarea căderii acestuia și lovirii cu partea posterioară a capului de trotuar și anume lovirea la aterizare ca urmare a accelerării căderii a provocat vătămarea gravă a sănătății victimei, deși inculpatul trebuia și putea să prevadă o asemenea urmare.

În rezultatul accelerării căderii victimei XXXXXXXXXXXX de la propria înălțime, ultimul s-a lovit cu suprafața posterioară a corpului cu formarea leziunilor la nivelul capului, leziuni sub formă de traumă cranio-cerebrală

închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bazei craniului, hematom subdural, hemoragii subarahnoidiene, contuzie cerebrală (clinic) și hemoragii secundare în trunchi cerebral, care se califică ca vătămare gravă a sănătății, ce a provocat ulterior decesul.

Instanța de apel în urma aprecierii probelor administrate la dosar nu a constatat că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod Penal, acțiunile inculpatului au fost provocate de comportamentul provocator al victimei XXXXXXXXXXXX, inculpatul Vlas Victor aplicându-i două lovituri peste față pentru a-l liniști pe XXXXXXXXXXXX, care era în stare de ebrietate și avea un comportament agresiv, numindu-l cu cuvinte necenzurate pe inculpat și pe părinții acestuia, inculpatul din start având un comportament calm, concluzii ce rezultă din declarațiile martorilor XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX.

Instanța de apel a reținut că intenția de a nu-i cauza vătămare gravă a sănătății victimei se confirmă și prin diferența semnificativă între constituția corporală a victimei și a inculpatului, ultimul fiind mai mic atât în înălțime, cât și în greutate, precum și neavând o pregătire specială în sport, iar două lovituri peste față aplicate lui XXXXXXXXXXXX nu puteau să-i producă vătămare gravă a sănătății, decât din imprudență și prin intervenirea factorilor externi - căderea și lovirea cu capul de un obiect contondent dur. Tot în acest sens, instanța de apel a reținut și faptul că inculpatul Vlas Victor, după ce l-a lovit pe XXXXXXXXXXXX, peste câteva minute a revenit la locul faptei împreună cu prietenii săi pentru a vedea care-i starea victimei, circumstanțe ce denotă suplimentar lipsa intenției de a-i cauza vătămare gravă a sănătății victimei de către inculpat.

Cu referire la declarațiile martorului Kanna Filip, potrivit căruia conflictul a fost provocat de către inculpat și prietenii acestuia, instanța de apel le-a apreciat critic, aceste declarații sunt bazate doar pe presupunerile subiective ale martorului și contravin cu declarațiile celorlalți martori, care nemijlocit au asistat la acțiunile victimei XXXXXXXXXXXX și inculpatului Vlas Victor.

Instanța de apel a respins solicitarea apelanților de a încadra acțiunile inculpatului Vlas Victor în baza art. 151 alin. (4) Cod Penal, în această parte fiind menținută sentința primei instanțe privind calificarea acțiunilor inculpatului Vlas Victor în baza art. 149 alin. (1) Cod Penal, cu semnele calificative - lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel a notat că în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța de judecată trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei Legi, i-au fost imputate, nu conțin

semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare.

Instanța de apel a constatat că reîncadrarea faptelor inculpatului Vlas Victor în baza art. 149 alin. (1) Cod Penal întrunește criteriile pentru a dispune reîncadrarea acțiunilor inculpatului, componența de infracțiune indicată la art. 149 alin. (1) Cod Penal, spre deosebire de componența de infracțiune indicată la art. 151 alin. (4) Cod Penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, totodată, ambele infracțiuni fac parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, iar învinuirea înaintată de organul de urmărire penală nu se deosebește în mare măsură de circumstanțele constatate de prima instanță și menținute de instanța de apel.

Instanța de apel a considerat că soluția primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului Vlas Victor în conformitate cu art. 149 alin. (1) Cod Penal - „lipsirea de viață din imprudență” este întemeiată și urmează a fi menținută, probele în modalitatea administrată de acuzatorul de stat nu dovedesc că inculpatul a comis vătămarea gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două și mai multe persoane.

Analizând soluția primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Vlas Victor, instanța de apel a reținut că acesta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Cod Penal, modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare nu va atinge scopul pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Analizând soluția primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Vlas Victor, instanța de apel a remarcat că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod Penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Vlas Victor prin acțiunile sale a comis lipsirea de viață a persoanei din imprudență, consecințele negative

care au survenit indică că corectarea și reeducarea inculpatului, restabilirea echității sociale poate fi realizată doar prin executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a conchis de a-i aplica inculpatului Vlas Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Având în vedere circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului Vlas Victor de a se corecta și reeduca, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, instanța de apel a concluzionat că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod Penal.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, instanța de apel a reținut din materialele cauzei penale, că până la moment de către inculpat a fost reparat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune, fiindu-i transmisă succesorului părții vătămate Mazur Claudia suma de 2200 (două mii două sute) Euro, fapt recunoscut și de Claudia Mazur în cadrul ședinței de judecată. Mazur Claudia a anexat la materialele cauzei penale, odată cu depunerea acțiunii civile, bonuri de plată pentru masa de pomenire - 15 200 lei (f.d. 20-21, vol. I), 1800 lei - prosoape pentru înmormântare (f.d. 22, vol. I), 18 938 lei - cheltuieli pentru servicii funerare (f.d. 23-25, vol. I).

Instanța de apel a reținut că reclamanta Mazur Claudia a probat suportarea cheltuielilor ce constituie prejudiciul material în cuantum de 35 938 lei, fapt pentru care prima instanță a dispus încasarea de la Vlas Victor în beneficiul lui Mazur Claudia a sumei de 35 938 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În ceea ce privește celelalte pretenții de ordin material, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a le admite, așa cum la materialele cauzei penale nu se rețin careva probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra suportarea cheltuielilor ce exced suma de 35 938 lei de către succesorul părții vătămate.

Acțiunea civilă privind încasarea sumei de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu material a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În ceea ce privește soluția primei instanțe privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța de apel, analizând soluția primei instanțe privind evaluarea daunelor morale cauzate reclamantei Mazur Claudia în mărime de 20 000 lei în raport cu materialele cauzei, cu consecințele care au survenit, evaluând gravitatea acestora și impactul produs reclamantei a stabilit că prima instanță inechitabil a evaluat întinderea daunelor morale cauzate acesteia.

Cu referire la prejudiciul moral solicitat de către reclamanta Mazur Claudia, instanța de apel a reținut că victima a fost soțul reclamantei, că într-adevăr suferințele psihice cauzate în urma pierderii unui membru al familiei sunt incomensurabile, orice sumă de bani neputând duce la refacerea integrală a stării psihice și stării de existență generală a reclamantei, în forma existentă până la evenimentele din 17.03.2016.

Din declarațiile reclamantei Mazur Claudia, instanța de apel a reținut că ultima pe parcursul a 3 luni de zile a asistat soțul cu alimentație prin zont artificial, deoarece spitalul nu oferă aceasta. Ea procura produse proaspete și de 3 ori pe zi trebuia să plece la spitalul de urgență pentru a alimenta soțul. Pe parcurs de 3 luni de zile soțul, aflându-se în comă, a avut 3 stopuri cardiace. Medicii o anunțau și ea le petrecea stare cu stres, ea trebuia să lucreze pentru două persoane. Are o fiică invalidă de gradul 2, nici la momentul de față nu poate să-și revină, pentru care tatăl era unica sursă de venit. Soțul decedat are o mamă de 84 ani care necesită ajutor, acesta fiind unicul fiu.

În contextul declarațiilor reclamantei Mazur Claudia și raportându-le la circumstanțele cauzei, urmările prejudiciabile survenite, la suferințe psihice care au fost suportate de către reclamantă, instanța de apel a apreciat că suma de 20 000 lei, încasată de către prima instanță, cu titlu de prejudiciu moral nu este reală și nici proporțională cu suferințele cauzate reclamantei. Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că, stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, constituie o satisfacție echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice reclamantei și care vor fi resimțite și în viitor.

Instanța de apel a constatat că la materialele cauzei penale a fost anexat bonul de plată seria EZ nr. 174912 din 13 noiembrie 2019 prin care se atestă că Mazur Claudia a achitat suma de 5000 lei pentru serviciile de asistență juridică. În contextul circumstanțelor de fapt și normelor de drept indicate supra, instanța de apel a conchis asupra necesității de a încasa de la inculpatul Vlas Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Mazur Claudia suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care invocând incidența pct. **6, 12** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu remiterea la rejudecare a cauzei în instanța de apel, în o altă componentă.

- avocatul Popescu Marcel în numele succesorului părții vătămate Mazur Claudia prin care invocând incidența *pct. 6. 12* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei și sentinței,

dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

- avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului prin care neinvocând incidența dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

5.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- instanța de apel și prima instanță greșit au respins argumentele apelanților referitor la faptul că, acțiunile inculpatului Vlas Victor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, din cumulul probelor administrate la dosar se constată că acțiunile lui Vlas Victor anume cuprind aceste elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal;

- consideră că urma să se ia în considerație faptul că Vlas Victor, fiind un tânăr plin de forțe, aplicându-i victimei câteva lovituri într-un organ vital cum este capul și că XXXXXXXXXXXX se afla în stare de ebrietate, fiind de o vârstă mai înaintată, care numai le-a strigat „să ajungeți voi până la anii mei”, vătămarea intenționată gravă a sănătății a fost ca rezultat al unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care aluat hotărârea să cauzeze victimei vătămări grave și că sa folosit de mijloacele apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lipirii de viață din imprudență nu va avea un cat de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă în anumite împrejurări consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei;

- consideră că în cazul speței, inculpatul Vlas Victor a vrut să-și manifeste superioritatea în prezența celorlalți minori, urmărind victima și aplicându-i lovituri cu bestialitate, acesta trebuia să prevadă, că acțiunea sa va putea avea consecințe grave față de XXXXXXXXXXXX, iar ca rezultat loviturile aplicate victimei în față au dus la accelerarea căderii acestuia și lovirii cu partea posterioară a capului de trotuar și anume lovirea la aterizare ca urmare a accelerării căderii a provocat vătămarea gravă a sănătății victimei, astfel inculpatul trebuia și putea să prevadă o asemenea urmare;

- vinovăția inculpatului de demonstrează prin declarațiile succesului părții vătămate, declarațiile martorilor audiați, și înscrisurile materiale administrate;

- instanța de apel nu a îndeplinit strict prevederile legii precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție la pct. 14 din Hotărârea nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel;

- instanța de apel nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar.

5.2 În susținerea recursului avocatul Popescu Marcel a indicat că:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au încadrat greșit fapta și au interpretat greșit fondul cauzei, astfel, pronunțând sentințe ilegale;
- atât prima instanță cât și instanța de apel unilateral au examinat probele cauzei, le-au dat o apreciere greșită și prin urmare au emis sentințe ilegale și neîntemeiate;
- probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, în fond și în apel, dau temei de a concluziona, că în cazul dat există probe suficiente care stabilesc cu certitudine că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de alin. 4 art. 151 Cod penal;
- prima instanță și instanța de apel au pus la baza învinuirii doar declarațiile inculpatului Vlas Victor, care fiind direct cointeresat de a se eschiva de la o pedeapsă legală, a dat declarații nesigure însoțite de presupuneri, la diferite stadii de anchetă și ședințe judiciare fiind diferite;
- consideră, că prima instanță a dat o apreciere eronată a declarațiilor martorului Kanna Filip, vădit le-a tălmăcit în favoarea inculpatului Vlas Victor, care nu corespund cu înscrierile audio a declarațiilor martorului Kanna Filip;
- martorul Kanna Filip, cu lux de amănunte, a descris circumstanțele văzute și auzite de el personal. A descris acțiunile atât a decedatului, cât și a inculpatului (acțiuni agresive, violente, cu intenții de a produce suferințe decedatului), cât și a acțiunilor persoanelor ce erau împreună cu inculpatul Vlas Victor;
- prima instanță a analizat superficial declarațiile martorului Kanna Filip, le-a dat o interpretare vădit contradictorie cu cele expuse de martorul vizat, astfel a dat o concluzie ilegală în favoare inculpatului Vlas Victor;
- instanța de apel, nu l-a audiat și nici nu a analizat declarațiile martorului Kanna Filip. Consideră că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale numai pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, nu au fost date citirii declarațiile persoanelor audiate în cadrul ședințelor instanței de fond și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată;
- instanța nu a dat nici o importantă momentului că decedatul era speriat și avea o frică față de inculpatul Vlas Victor, cât și de amicii ultimului. Decedatul a fugit de la inculpat și amicii lui (fiindcă era amenințat real), s-a ascuns de ei pentru a nu fi maltratată. Inculpatul Vlas Victor și amicii lui erau agresivi, aveau scopul de a-i pricinui decedatului dureri, suferințe, leziuni corporale, aveau scopul de a-l pedepsi. Aceste circumstanțe nu au fost analizate și apreciate obiectiv de către instanțele inferioare, așa-dar ele nu s-

au expus asupra tuturor circumstanțelor cauzei penale, prin ce au emis sentințe ilegale. Constatarea de fapte ce nu corespund cu realitatea, denaturate vădit la adoptarea hotărârii de către instanțele inferioare, urmează a fi apreciate ca erori grave de fapt și de drept;

- instanțele inferioare, atât la judecarea cauzei, cât și în textul sentințelor s-au limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate de inculpat, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare a părții vătămate, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evolua în concret motivele invocate în rechizitoriu și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză;

- instanțele inferioare nu au analizat fiecare probă separat, nu s-au expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de acuzatorul de stat, dar s-au expus în mod general. Acest fapt denotă parțialitatea judecătorilor și manifestarea lor în favoarea inculpatului în detrimentul apărării părții vătămate, prin ce instanțele au încălcat principiul contradictorialității în procesul penal (art. 24 alin. 2 Cod de procedură penală);

- admiterea de către prima instanță și instanța de apel a erorilor de procedură menționate și în special punerea la baza sentinței a presupunerilor după cum și interpretarea dubiilor în defavoarea părții vătămate, a atins grav soluția și evident accesul la justiție a părții vătămate, drept fundamental consfințit în art. 19 CPP, art. 20 a Constituției RM și art. 6 CEDO;

- consideră că prin neexpunerea, ne cercetarea și neanalizarea tuturor probelor administrate, în coroborare cu celelalte probe, invocând n dispozitivele sentinței și a deciziei niște soluții lipsite de un suport legal, neargumentate în fapt și în drept în descriptivul acestor hotărâri, instanțele nu au soluționat în fond cauza penală în privința lui Vlas Victor, fapte ce constituie erori grave de drept,

- referitor la prejudiciul material admis de prima instanță în mărime de 35938 lei, inculpatul nu a contestat cu apel sentința, respectiv lipsește temeiul de casare în această parte sentința, cu respingerea acestei solicitări de a încasa prejudiciul material;

- instanța de apel a omis să se expună cu privire la cheltuielile da asistență juridică suportate de partea vătămată în instanța de apel, fiind anexată la materialele dosarului chitanța ce confirmă suportarea cheltuielilor în instanța de apel în mărime de 5000 lei;

- consideră că prima instanță, la examinarea apelului a încălcat prevederile art. art. 414 și 416 Cod de procedură penală, examinându-le superficial și fără a soluționa toate chestiunile indicate, fără a se expune just

asupra tuturor probelor prezentate de apărare succesorului părții vătămate, fără a lua în considerație încălcările admise în dosar.

5.3 În susținerea recursului avocatul Bobeica Călin a invocat că:

- din declarațiile depuse de învinuit, imaginile video, cât și suportul probatoriu anexat la materialele cauzei, rezultă că învinuitul Vicol Victor nu a acționat cu intenție directă de a-i cauza vătămări corporale grave integrității corporale lui XXXXXXXXXXXX, care ar provoca decesul acestuia, deoarece învinuitul nu a realizat latura subiectivă a infracțiunii sub care a fost pus sub învinuire- intenția directă;

- învinuitul a încercat să-l liniștească pe XXXXXXXXXXXX, care fiind în stare de ebrietate, îl numea cu cuvinte necenzurate și se comporta agresiv lovindu-l pe prietenul lui Vicol Victor pe nume Radu în burtă;

- consideră că urmează a fi luat în calcul și constituția fizică a făptuitorului și al părții vătămate, or, făptuitorul are 60 de kg, cu o constituție fizică a corpului slabă, pe când partea vătămată era corpulentă și avea o greutate de aproximativ de 100 de kg, ceea ce denotă că, loviturile învinuitului nu puteau să-i producă vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

- faptul că partea vătămată cazând de la propria înălțime cu masa corpului sau s-a lovit cu capul de asfalt, care a dus la leziunile grave iar mai apoi la deces, se demonstrează și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxxxxxxxxx din 21.06.2016 care în pct. 4 a concluzionat că: Reieșind din localizarea și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, formarea lor de la căderea proprie staturii, sau de la lovirea cu careva obiect nu se exclude;

- învinuitul având teama ca partea vătămată să nu-i riposteze, la împins părăsind locul altercației, iar mai apoi s-a întors, văzând că XXXXXXXXXXXX nu se ridică de pe asfalt, încercând să-i acorde ajutor;

- comportamentul lui Vlas Victor pe parcursul examinării și achitarea parțială a prejudiciului cauzat, sunt acele circumstanțe care au fost pe deplin analizate de către prima instanță, astfel fiind în fapt posibilă aplicarea art.90 Cod Penal, în urma criteriilor date, ultimul nu are antecedente penale și nu a fost judecat anterior.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate de către se constată că recurenții își întemeiază temeiurile pentru recurs în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de 24 recurs fiind obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CtEDO este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO Leoni vs Italia).

Potrivit art. 414 alin. (1) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Ca supoziție a celor supra enunțate sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța

de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care s-a reținut și considerentul că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator, or, conform descriptivului deciziei atacate: (*pct. 4.1 din decizie*)aceasta:

a) nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile aduse în sprijinul acuzării, inclusiv cele invocate în recursul ordinar(*pct. 5.1. din decizie*).

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate coinalpatului, să verifice și să

aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza soluției de condamnare.

Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal (f.d.175 verso), cum ar fi declarațiile succesului părții vătămate Mazur Claudia (f.d. 25-25 verso, 130-130 verso, vol. II), declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX (f.d. 39-39 verso, vol. II), declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX (f.d. 45-45 verso, vol. II), declarațiile martorului Kanna Filip (f.d. 91-92, vol. II), cât și probele scrise cum ar fi raportul de expertiză nr. xxxxx din 27 martie 2017 (f.d. 121-122, vol. II);

c) prima instanță a constatat inițial, ca în rechizitoriu, că inculpatul: " ... în rezultatul unui conflict iscat cu cet. XXXXXXXXXXXX, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. XXXXXXXXXXXX, aplicându-i **trei lovituri** cu pumnul **în regiunea capului** în rezultatul cărora XXXXXXXXXXXX a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. XXXXXXXXXXXX a decedat", dar ulterior s-a contrazis concluzionând sumar, confuz și neclar că: „Vlas Victor i-a aplicat **două lovituri în față** lui XXXXXXXXXXXX, lovituri de la care ultimul a căzut cu capul de suprafața denivelată a trotuarului, ...Ca rezultat al traumei cranio-cerebrale primite ca urmare a căderii de la cele **două lovituri** primite de la Vlas Victor, la 11.06.2016, orele 04:54 XXXXXXXXXXXX a decedat, iar din cumulul probelor administrate la dosar a constatat că acțiunile lui Vlas Victor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod Penal.

Această stare de lucruri contravine prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Or, prin sintagma reținută în sentință, că inculpatul „Vlas Victor, la

17.03.2016, ora 23:00 până la 18.03.2016 ora 01:05, în timp ce se afla pe , mun. Chișinău, fiind împreună cu minorii XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. XXXXXXXXXXXX, urmărind scopul cauzării vătămărilor corporale, cet. Vlas Victor, l-a agresat fizic pe cet. XXXXXXXXXXXX, aplicându-i trei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora XXXXXXXXXXXX a fost internat la CNȘPMU, cu diagnoza preventivă: fractura liniară în regiunea temporo-parietală pe dreapta, hematom subdural tanto-temporo-parietal pe dreapta, contuzie hemoragică frontal pe stânga, temporal pe dreapta și hematom subdural pe stânga, aflându-se din momentul comiterii infracțiunii în comă de gradul III. Ulterior, la 11.06.2016, ora 04:54 cet. XXXXXXXXXXXX a decedat” rezultă că prima instanță, de fapt, pe de o parte a constatat fapta pentru care acesta a fost pus sub învinuire prin rechizitoriu, urmând distorsionat recalificarea acțiunilor și aprecierea acestora ca fiind o altă componentă de infracțiune, prevăzută de art.149 Cod penal, ne fiind constatată o asemenea faptă.

Instanța de apel a argumentat la general faptul că, în urma aprecierii probelor administrate la dosar nu a constatat că în acțiunile inculpatului Vlas Victor sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod Penal, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei.

Instanța de apel a eșuat de a motivat soluția de menținere a condamnării lui Vlas Victor în baza art. 149 alin. (1) Cod penal.

Or, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii și juste a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta. Motivarea instanței de apel referitor la acțiunea civilă înaintată nu poate fi considerată convingătoare, lipsind argumentarea motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată.

De asemenea, Colegiul penal constată că, în conținutul deciziei recurate, nu se regăsește argumentarea tuturor motivelor invocate în apelurile, care de altfel, urmau a fi examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a oferit nici un răspuns argumentat criticelor expuse de către procuror în cererea de apel și repetată în recursul ordinar declarat, că *acțiunile lui Vlas Victor xxxxxx puteau fi recalificate conform art.149 alin.(1) Cod penal în cazul în care vătămarea gravă a integrității corporale a victimei ar fi fost cauzată din imprudență. În cazul dat, inculpatul Vlas Victor xxxxx intenționat i-a aplicat părții vătămate Xxxxxxxxxxxx lovituri în regiunea feței în rezultatul cărora acesta a căzut jos și a primit leziuni corporale grave, care au legătură directă cu moartea acesteia. În absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a urmat vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cele comise urmează a fi calificate potrivit art. 151 alin. (4) Cod penal.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată eronată și greșită recalificarea infracțiunii cu motivarea dată de instanțe în acest sens.

Însă deoarece Colegiul penal lărgit nu este în drept să agraveze situația mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs (art. 425 Cod de procedură penală), urmează să constate o argumentare distorsionată a instanțelor inferioare, în raport cu materialele cauzei penale, a componenței infracțiunii calificate de către prima instanță și menținută de instanța de apel. Or, instanțele inferioare urmau să motiveze respingerea calificării făcute de organul de urmărire penală și să delimiteze argumentat componența infracțiunii prevăzute de 151 și 149 Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este întemeiat.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru adoptarea unei soluții corecte.

7. În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și de recurs, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură

penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de către avocatul Popescu Marcel în numele succesorului părții vătămate Mazur Claudia și de către avocatul Bobeică Călin în numele inculpatului Vlas Victor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Vlas Victor xxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 30 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion

Toma Nadejda